

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXVIII. Avgvstinvs Pipia Sardvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. LXVIII.

AVGVSTINVS PIPIA SARDVS.

Augustinus Pipia Sardus Ecclesiae Auxinanae Episcopus, Ordinis Praedicatorum Generalis Magister, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Sardonii Regni, quod tantum Virum progeniuit, singulare decus est, & Ornamentum, Prout haec Insula à Sardo, Herculis filio, nomen sortita creditur, sic grandem Virum Pipiam protulit, qui in robur verè Herculeum excrevit, qui, cum in Sacra Divi Dominici militiam Generalem Praepositum agebat, tot de orco reportatis victoriis illustris erat, quot animas Egregii hi Christi Milites, ex infernali jugo ereptum eunt. Ea in Insula Divi Augustini nomen celeberrimum est; prout etiam in urbe Calari ejus ossa consepulta fuere, quae subinde Paviam transferebatur. Eum sibi imitandum ratus Augustinus Pipia Sardus, admirabile lumen Sacri Ordinis sui effulgit; nam per omnia transgressus ejus Ordinis Ministeria, inoffenso tamen pede ardua quaevis omnia percurabat. Orator erat, qui rapidam eloquentiae vi audientium animos ad se attrahebat: abstrusa quaeque naturae arcana tam probe introspiciebat, ut Philosophorum Apex crederetur; Sacrosancto Theologiae mysteria tam excelsam scientiam hauserat, ut Athlas videtur esse, supernis perpetuo affixus syderibus. E Sacris suggestibus sese exhibebat, qualem Professione praeferebat, Praedicatorem omnium celeberrimum. Super omnia tamen in Viro Eximio, profundissima humilitas erat, quam ad infima quaeque, quantum sibi permittebatur, descendebat. His eximijs animi & naturae dotibus dignissimus visus est esse, qui Generalis Sacri Ordinis Magister Sexagesimus primus conspirantibus Eligentium calculis assumeretur. Eum Vincentius Maria, Sacrae Dominicanae Familiae longè fulgentissimum Gemma, quem modò Romano regnantem in folio conspicimus, semper inter eximios habuit, ita ut Cardinalis, Archiepiscopus, demum etiam Summus Pontifex factus, profundissimam humilitate, hunc Sacri Ordinis supremum Magistrum etiam de genu veneretur, Divi Dominici genuinum Discipulum se professus. Enimverò Benedictus XIII, jamdum Anno 1672. à Clemente X. creatus Cardinalis, non antea tamen ad Sacram Purpuram acceptandam permovendus erat, quam sibi concederetur, ut sub potestate sui Ordinis, etiam Purpuratus Dynasta, perpetuo maneret, Deinde nullas unquam alias vestes admisit, quam quibus Fratres Sacri sui Ordinis uterentur. Ad haec quidquid Sacri ejus Ordinis Regulae circa jejunium & ciborum abstinentiam dictant, ad amissam etiam in hanc usque diem observat.

Ut

Ut itaque aliquod favoris sui Mnesofynon Sacro Ordini exhiberet, Augustinum Pipiam, ceu fulgentissimum Sydus, Purpureo Romanorum Senatorum Coelo inferendum sibi cenſebat; hinc eum in Conſistorio Secreto die 20 Dec. An. 1724. habito Cardinalem propoſuit, Purpuratis Patribus, quotquot præſentes eſſe poterant, pleno ore acclamantibus: PLACET. Quidni igitur térque quaterque felicem, Sacer Ordo, te deprædicem, qui tot firmiſſimas Columnas Orthodoxo Orbi exhibes, quem ſub graviſſimis difficultatibus in dies ingemiſcentem ſuſtinent. Qui dum Sacrum Evangelium ubivis gentium prædicant, & Europam, Aſiani, Affricam, & Americam Miſſionibus percurrunt, ignorantia tenebras ubivis diſpellunt. Ut de celebratiſſimo hoc Ordine pauca quædam proferam (quis enim Orbis Succollatorem Dominicum ſilentio involvat?) Fundatus iſt eſt à Divo Patriarcha Dominico, ex Illuſtriſſimâ Guzmannonum Familiâ Calarogæ in Hiſpaniâ Oxomenſis Dioceſis oriundo; Ex quâ complures aliæ longè celeberrimæ per Hiſpaniam Familiæ, utpote Ducum de Medina Sidonia, de Medina de las Torres, de St. Lucar: Marchionum de Azdales, Monte Allegre, Cacaça, Magrena, Cardena, Palacios: Comitum de Niebla, Olivares, Orgaz, Teballad &c. &c. oriébantur; imò ipſos etiam Hiſpaniæ Reges nobiliſſimi Guzmanni conſanguinitatis fœderibus attingunt; nam Ramirus Guzmannus, Ferdinando Perezio teſte, Iſabellam Regis Legionis filiam nuptui ſibi collocaverat, & Hermeneſina Ramirii Aſturum Regis filia, cuidam ex Guzmannis, Roderico Mendoza authore, nupſerat. Non deſunt, qui nobiliſſimos Guzmannos, Germanæ Originis referant, quos inter Ambroſius Morales, qui Guzmannos, linguâ noſtrâ vernacula Guttmannos nuncupandos aſſerit. Hoc ſatis in propatulo eſt, quod Divus Dominicus ejus meſuram nominis abundè adimpleverit, verè Guttmannus dicendus, utpote beneficiis ſuis orbem complexus univerſum. Incipiebat autem eum Ordinem Fratrum Prædicatorum mente concipere Anno 1203. Anno VI. Pontificatûs Innocentii III. Confirmatus autem fuerat Sacer iſt Ordo An. 1216. die 20. Dec. ab Honorio III. Romano Pontifice; nec iñeritò; nam ſanctus Dominicus, & Humilis Franciſcus Orbem labantem ſuccollare viſi. Anno 1218. Beatiffima Virgo Maria noviter confirmato Ordini Prædicatorum primam & ſpecialem gratiam exhibuit, dum Beatum Reginaldum graviter decumbentem conſpicua apparens ſalutari unctiõne perunxit, & ſanavit, eique habitum Ordinis oſtendens (ſcilicet ſacrum Scapulare) priùs enim habitu Canonicorum Regularium S. Auguſtini incedebant, ajebat. EN HABITUS ORDINIS TUI. Qua revelatione facta, Fratres Habitu Ordinis cœlitus designato uti coeperunt. Primus equidem Sacri Ordinis Magiſter fuit S. Patriarcha Dominicus, cui Auguſtinus Pipia Ordine ſexageſimus Primus ſucceſſerat; & eo ad ſacram Purpuram promotò, ſurrogabatur Thomas Ripold, Vir meritorum pleniffimus, & digniffima Tanto Patre Propago. Sacer hic Ordo brevi maximis incrementis per Orthodoxum Orbem inclaruit. Cùm hæreticorum imprimis Albigenſium, mallei eſſent, & aſſiduâ prædicatione Evangelii Divini Numinis cultum ubivis gentium inſtaurarent, hinc multis ubivis Gentium Privilegiis & prærogativis, meritiffimo Virtutum præmio, condecorati fuère. Statim An. 1218. ab Honorio III. P. M. Divus Dominicus Sacræ Familiæ Fundator, Pontificii Palatii Magiſter conſtitutus fuit, quod officium ab illo tempore ſemper uſque in præſens tempus ab uno ex Sacro Ordine Prædicatorum fuit adminiſtratum. Dein quia ſanctus Patriarcha Dominicus ex Ortu ſuo Regio Hiſpaniarum ſanguini junctus erat, inde hæreditariè quilibet Magiſter Generalis Ordinis dignitate uniùs de Grandibus Hiſpaniæ (ut loquuntur) gaudet. Tertio Generalis Inquiſitoris Officium per Hiſpaniam etiam à tempore ſancti Patriarchæ Dominici ſemper hæreditariè manſit penes Sacrum Ordinem Prædicatorum. Quartò Officium Pœnitentiarii Sacræ Romanæ Eccleſiæ ad S. Mariam Majorem ſemper adminiſtratur ab Uno ex

Sacro Ordine Prædicatorum. Quis reliqua decora omnia sacri hujus Ordinis, in quadraginta quatuor provincias divisi, sono eorum in omnem terram exeunte, enumeret? Numerantur IV. summi Pontifices, quos facer hic Ordo dedit: nominatim Innocentius V. Benedictus XI. S. Pius V. & Benedictus XIII. Ad Cardinalatum, quorum quidem numerum inire licuit, evecti fuere LV. Ad Patriarchatus XXX. ad Archiepiscopatus ultra CCCC. Ad Episcopatus MD. & ultra. Abbates Generales II. fuere. Vice-Cancellarii II. Vicarii Papales III. Legati à Laterè XXV. Commissarii Apostolici XII. Nuntii Apostolici LXXX. Magistri S. Palatii LXXVII. Secretarii S. Congregationis Indicis XIV. Sacri Concilii Tridentini Theologi LXIII. Auditores Rotæ IV. Bibliothecarii Apostolici II. Capellani Papæ VIII. Commissarii Generales S. R. Inquisitionis XXV. Et jam novum Sacræ Romæ Lumen transmisit Clarissimus hic Ordo Augustinum Pipiam, quem Sanctitas sua Benedictus XIII. in Consistorio secreto habito XX. Decembris anni MDCCXXIV. Cardinalem dicebat. Romam Bonnoniâ advectus Augustinus, eâ teneritudine à Sanctissimo Patre suscipiebatur, ut meritò dubitari potuisset, uter alteri filialem magis affectum impenderet. Erubuit Pipiæ Humilitas, cum sumum Orbis Caput profundissimâ humilitate coram Ordinis Magistro sese demitteret. Certè cum in Ecclesia Sanctæ MARIÆ DELLA MINERVA paulò post conveniret, Benedictus XIII. suave & Amabile Orbi nomen, ea submississimi animi signa publicè edidit, ut presentibus lachrymas extorqueret, & in summo Viro profundissimam Humilitatem nemo non summopere admiraretur. Eidem Augustino Pipiæ dicta Titularis Ecclesia S. Mariæ della Minervâ obtigerat. Dicerem doctæ Minervæ Alumnum, Nisi Maria, verior Pallas, Marianum Virum sibi vindicaret. Postea Ecclesiæ Auximanæ, in Marchiâ Anconitanâ sitæ, Episcopus denominatus est; & Benedictus XIII. Virum unice sibi dilectum, suis manibus consecratum volebat. Eam nunc Ecclesiam Augustinus Pipia gubernandam suscepit, & verbo Dei pascit. Jactet nunc Antiqua Roma, Terentio Maximo teste, ex Sardonia Insula optimum & Copiosissimum frumentum ad se advectum; Nihilominus Augustinus Pipia de longe ad Auximanos portat panem, eumque longè pretiosissimum, & Eucharisticum, quo subditum sibi gregem fovet, nutrit.

